

וּגְנִיזִים, וְהֵם סִתְּרֵי תוֹרָה מִמֶּשׁ, וּמִשּׁוּם שֶׁהֵם סִתְּרִים, צָרִיךְ שְׁלֹא לְגַלּוֹתָם, וְזֶהוּ סוּד הַעֲרִיזוֹת, שְׁנֵאמַר בָּהֶם עֲרוֹת אַבִּיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה, לֹא תִגְלֶה וְדַאי מֵהַפְּסוּי שְׁלֵהֶם.

קָם וְזָקַן, פִּתַּח וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, רַד לְכָאן, שְׁאַתָּה הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁהָרֵי הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה מִמְּתִינָה לָךְ וְלַחֲבֵרֶיךָ, בְּשִׁבּוּעָה עֲלֵיכֶם, אֵל תִּתְעַכְבוּ שֵׁם לְרַדְתָּ לְכָאן אַתָּם, וְכָךְ אִמְרַתִּי לְכֹל אוֹתָם רֵאשֵׁי הַיְשִׁיבָה הַעֲלִיזוּנָה וְהַתְּחַתּוּנָה, שְׁפֹלֶם יִהְיוּ יוֹרְדִים עִמָּכֶם, וְכֵן אֲנִי הַשְּׁבַעְתִּי לְאוֹתָם מִלְּאָכִים וְחִלּוֹת קְדוּשִׁים שְׁמִמְנִים לְשֹׁמֵר אֶתְכֶם, וְלֹא לְכַבּוּדֵי עֲשִׂיתִי וְלֹא לְכַבּוּד אַבִּי וְאִמִּי, אֶלָּא לְכַבּוּד הַשְּׂכִינָה.

מִיד קוֹל הַתְּעוֹרֵר בְּעַנְפֵי הָאֵילָנוֹת שֶׁל גֵּן הָעֵדֶן, עֲלִיזוּנִים יִרְדוּ, (ומלאכים) (תחתונים) הַתְּכַפְּסוּ לְרַדְתָּ עִם רֵאשֵׁי הַיְשִׁיבָה הַעֲלִיזוּנָה וְהַתְּחַתּוּנָה הַלְלוּ, שְׁהָרֵי רְשׁוֹת נִתְּנָה לָכֶם מִלְּמַעְלָה. מִיד כָּלֶם הַתְּפַשְׁטוּ מִדִּיּוֹקְנֵיהֶם, וְהַתְּלַבְּשׁוּ בְּאוֹרִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא כְּנוּי וְסִתְּרָה לְאוֹתֵי תִּתְּרֵי הַקְּדוּשׁוֹת. בֵּין כֵּךְ הָרִי אֵלֶיהוּ הַקְּדִים לְתַקֵּן לָהֶם אֶת מוֹשְׁבָם, פִּתַּח וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, מְנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁפִיד מְדַבֵּר גְּדוּלוֹת בַּתּוֹרָה, מִמֶּנּוּ מִזְדַּעְזְעִים עֲלִיזוּנִים וְתַחַתּוּנִים, וּבְפִיד נֹאמַר וְהָרִי סִינֵי עֲשׂוּן פְּלוּ וְכוּ', מִשּׁוּם שֶׁהָאוֹת י' שׁוֹרָה בְּמַחֲךָ, ה' בְּלִבְךָ, שְׁהִיא בִּינָה, וְכֵה הַלֵּב מְבִין, ו' בְּפִיד, וּמִמֶּנּוּ, וְכֹל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת, שֶׁהוּא בְּאוֹתָם הַבָּלִים שִׁיּוֹצְאִים מִפִּיד, שְׁעֲלֵיהֶם נֹאמַר קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ.

יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ.

וְדָא אֵינּוּן סִתְּרִין וּגְנִיזִין, וְאֵינּוּן סִתְּרֵי דְאוֹרֵייתָא מִמֶּשׁ, וּבְגִין דְּאֵינּוּן סִתְּרִין, צָרִיךְ דְּלֹא לְגַלְּאָה לּוֹן, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְעָרִיזִין, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן ^(ויקרא יח ז) עֲרוֹת אַבִּיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה, לֹא תִגְלֶה וְדַאי מִן פְּסוּיָא דְלֵהוֹן.

קָם סְבָא פִּתַּח וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי נַחֲתֵי הָכָא, דְּאִתְּ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְּהָא שְׂכִינְתָא קְדִישָׁא קָא נְטִירַת לָךְ וְלַחֲבֵרֶךָ, בְּאוֹמְרָה עֲלֵיכֶם לֹא תִתְעַכְבוּן הָתָם לְנַחֲתָא הָכָא אַתּוּן, וְהָכִי אוֹמִינָא לְכֹל אֵינּוּן מְאִרֵי מְתִיבְתָא עֲלֵיָה וְתַתָּא, דִּיהוֹן פְּלֵהוֹן נַחֲתִין עִמָּכוּן, וְכֵן אֲנָא אוֹמִינָא לְאֵינּוּן מִלְּאָכִין וְחִיילִין קְדִישִׁין דִּי מִמֶּנּוּ לְנִטְרָא לְכוּ, וְלֹאוּ לִיקְרָא דִּידי עֲבִידְנָא וְלֹאוּ לִיקְרָא דְאַבָּא וְאִמָּא, אֶלָּא לִיקְרָא דְשְׂכִינְתָא.

מִיד קָלָא אַתְעַר בְּעַנְפֵי אֵלִינִין דְּגִנְתָּא דְעֵדֶן, עֲלֵאִין נַחֲתוּ, (מלאכים) (ג"א תפאין) אַתְפַּנְשׁוּ לְנַחֲתָא, בְּאֵלִין מְאִרֵי מְתִיבְתָא עֲלֵיָה וְתַתָּא, דְּהָא רְשׁוֹתָא אַתְיֵיהִב לְכוּ מִלְּעִילָא, מִיד פְּלֵהוּ אַתְפַּשְׁטוּ מִדִּיּוֹקְנֵיהוֹן, וְאַתְלַבְּשׁוּ בְּאוֹרִין דְּהָאֵי עֲלֵמָא דְּאִיהוּ פְּנוּי וְסִתְּרָה לְאַתּוּן קְדִישִׁין.

אַדְהָכִי הָא אֵלֵיהוּ קָא אַקְדִים לְתַקְנָא לּוֹן מוֹתְבִיָהוּ, פִּתַּח וְאָמַר רַבִּי רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְּפוּמָא דִּילָךְ אִיהוּ מְמַלְל רְבִרְבָן בְּאוֹרֵייתָא, מְגִיָה מְזִדְעִזְעִין עֲלֵאִין וְתַתָּאִין, וּפוּמָא דִּילָךְ אִתְּמַר בְּהָ ^(שמות יט יח) וְהָרִי סִינֵי עֲשׂוּן פְּלוּ וְכוּ', בְּגִין דְּאִתְּ י' שְׁרִיָא בְּמוֹחָא דִּילָךְ, ה' בְּלִבְךָ דְּאִיְהִי בִּינָה, וְכֵה לֵב מְבִין, ו' בְּפוּמָא דִּילָךְ, וּמְגִיָה וְכֹל הָעַם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת ^(שם כ יח), דְּאִיְהוּ בְּאֵינּוּן הַבָּלִים דְּנִפְקִין מִפוּמָךְ, דְּעֲלֵיָהוּ אִתְּמַר ^(תהלים כט ז) קוֹל

שש טבעות הן בקנה, שבהן עולה ו', והן ו' דרגות לפסא, ה' בלב היא הב"ל, ה' ל"ב, שודאי ה' היא בלב, ו' (הקול), בקול שיוצא ממנו, והוה הקול שיוצא מהבל.

ושני בתים יש בלב, אחד מוציא הבל, ואחד מוציא הבל, והם ה' עליונה וה' תחתונה, בשני בתי הלב, שהם כנגד בית ראשון ושני, ו' הקול שיוצא משניהם, ו' הדבור ששורה בפה, ועליו נאמר בדבר יהו"ה שמים נעשו, והוא דבור אחד שכולל עשר אמירות, וסוד הדבר - אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי, להראות בה שעשרת הדברות נאמרו בדבור אחד, שמים זו, אלו אנכי ולא יהיה לך, והוא אחד, אחד ביניהם, והוה שאמרנו שבשניהם תלויות מצוות עשה ולא תעשה, והקדוש ברוך הוא משניהם דבר לתת כבוד לתורה, שהרי הוא בדבור אחד אמר הפל, ולמה אמר שמים זו שמעתי? ז"ו אחד בקשבון, ששתי תורות היו, והקדוש ברוך הוא אחד ביניהם ושמו אחד, ומשני דבורים יצא הקול ונחלק לשבעים קולות, כנגד שבעים פנים, והרג בהם שבעים אמות על שלא קבלו את התורה, ובשני דבורים הרג שתי אמות, שהן עשו וישמעאל, שלא רצו לקבל את התורה.

שהרי הקדוש ברוך הוא הוא אחד, והוא לא היה מדבר באלו הקולות והדבורים של אנכי, אלא להראות ששמו וכבודו היו בתורה, ומשום זה הקדוש ברוך הוא דבר ממנה (בדין), כדי שידעו כל אמות העולם מאותם שמשתדלים בה, ומשום זה אמר הקדוש ברוך הוא למשה

שית עזקאן אינון בקנה, דבהון סליק ו', ואינון ו' דרגין לכרסיא, ה' בלבא איהי הב"ל ה' ל"ב, דודאי איהי ה' בלבא, ו' בקול דנפיק מניה, והאי איהו קול דנפק מהבל.

ותרין בתין אית בלבא, חד אפיק הבל, וחד אפיק הבל ואינון ה' עלאה ה' תתאה, בתרי בתי לבא, דאנון לקבל בית ראשון ושני, ו' קול דנפיק מתרוייהו, ו' דבור דשריא בפומא, ועליה אתמר (תהלים לג ו) בדבר יהו"ה שמים נעשו, ואיהו דבור חד דכליל עשר אמירן, ורזא דמלה אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי (שם סב יב), לאחזאה בה דעשר דברן בדבור חד אתאמרו, שמים זו אלין אנכי ולא יהיה לך, ואיהו אחד חד בינייהו, ודא איהו דאמרן דבתרוייהו (דף טו ע"א) תליין פקודין דעשה ולא תעשה, וקודשא בריך הוא מתרוייהו מליל למיהב יקרא לאורייתא, דהא איהו בדבורא חד אמר כלא, ולמה אמר שמים זו שמעתי, ז"ו אח"ד, הוי בחושבן, דתרי תורות הוו, וקודשא בריך הוא חד בינייהו ושמיה חד, ומתרין דבורין נפק קלא ואתפלג לשבעין קלין, לקבל שבעין אנפין, וקטל בהון שבעין אומין על דלא קבילו אורייתא, ובתרין דבורין קטיל לתרין אומין, דאינון עשו וישמעאל דלא בעו לקבלא אורייתא.

דהא קודשא בריך הוא חד איהו, ואיהו לא הוה ממלל באלין קלין ודבורין דאנכי, אלא לאחזאה דשמיה ויקריה הוה באורייתא, ובגין דא קודשא בריך הוא מליל מינה (ג"א בדינא), בגין דיתועזעון כל אומין דעלמא מאלין דמשתדלין בה, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא למשה (שמות ג טו) זה שמי לעלם וזה